733/05

Den 10. oktober 2005 blev i sag nr. 65.802:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Industriens Pensions-
forsikring A/S
Nørre Farimagsgade 3
1364 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Industriens Pensionsforsikring A/S, påstår selskabet tilpligtet at anerkende, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst 50 % som følge af knæ- og rygproblemer.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1952, har 7 års skolegang. Klageren har ingen egentlig uddannelse, men har arbejdet som syerske, indtil hun som 18-årig blev gift, hvorefter hun fik tre børn og blev hjemmegående. Klagerens ægtefælle blev selvstændig landmand i 1977, og klageren har hjulpet til med bedriften. I 2000 fik klageren ansættelse på en vindmøllefabrik, hvor hun deltog i finishbehandling af møllevinger.

Klageren oplyser, at hun pr. den 18/3 2004 er blevet visiteret til et fleksjob, og at hendes læge skønner, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst 50 %. Klageren mener derfor, at hun er berettiget til udbetaling af invalidesum. Det er ikke lykkedes kommunen at anvise et fleksjob, og det overvejes angiveligt at starte en pensionssag.

Selskabet fastholder, at det ikke er dokumenteret, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst 50 %, og har i skrivelse af 19/4 2005 til nævnet indgående redegjort for forløbet og sin afgørelse. Selskabets anbringender er i skrivelsen opsummeret således:

"• at retten til helbredsbetingede ydelser indtræder, når forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år skønnes varigt nedsat med mindst halvdelen i alle erhverv, jf. forsikringsbetingelsernes § 8, stk. 1,

- at erhvervsevnen varigt er nedsat, når det er lægeligt dokumenteret, at helbredstilstanden ikke kan forventes at blive bedre, jf. Industriens Pensions medlemspjece side 16, som er en del af aftalegrundlaget for arbejdsmarkedspensionen, jf. pjecens side 3,

- at Industriens Pensions vurdering af medlemmets erhvervsevne sker under hensyn til de helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering, jf. forsikringsbetingelsernes § 8, stk. 2,

- at røntgenundersøgelse af T.H.'s lænderyg i juni 2003 har vist lette slidgigtsforandringer, og at efterfølgende undersøgelser af lænderyggen har vist fri bevægelighed - også ved foroverbøjning - med kun lette smerter i yderstillinger,

- at der ved kikkertundersøgelse og operation af højre knæ den 11. august 2003 findes menisklæsion, som bliver opereret. Bortset fra menisklæsion er knæet normalt uden tegn på slidgigt,

- at det fra lægelig side er vurderet, at T.H. fremover ikke kan klare et stående og gående tungt løftearbejde. Herudover skal der være mulighed for, at T.H. kan aflaste højre ben,

- at overlæge B.N.M. i speciallægeerklæring fra den 15. december 2004 oplyser, at der ved objektiv undersøgelse er tegn på ryglidelse i form af antydet rygsideskævhed, som ikke forværres ved foroverbøjning. Herudover ses der bevægeindskrænkning med bevægesmerter i form af muskulær ømhed omkring højre hofte, hvor der er let bevægeindskrænkning i forhold til venstre. Der er ingen tegn på rodtryk eller anden operativ tilgængelig ryglidelse. Ved objektiv undersøgelse af højre knæ ses lettere bevægeindskrænkning, let kraftnedsættelse og dif-

fus ømhed, men intet tydende på aktuel behandlingskrævende højresidig knælidelse,

- at overlæge B.N.M. på baggrund af de objektive fund konkluderer, at T.H. ikke vil være i stand til at genoptage sit hidtidige eller tilsvarende erhverv på normale arbejdsvilkår. Der foreligger således et varigt skånebehov for så vidt angår lænderyggen og højre knæled, hvorfor T.H. bør undgå rygbelastende arbejdsstillinger, løfte- bæreopgaver, og have mulighed for at skifte mellem gående, stående og liggende stillinger, samt begrænset færden på trapper og stiger. Overlæge B.N.M. vurderer, at T.H.'s erhvervsevne er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert for hende tilgængeligt erhverv,

- at Industriens Pensions ortopædkirurgiske lægekonsulent den 21. marts 2005 vurderer, at T.H.'s knægener ikke er erhvervsevnenedsættende, idet der ikke er tegn på slidgigt eller andre degenerative forandringer i knæet,

- at Industriens Pensions ortopædkirurgiske lægekonsulent ligeledes den 21. marts 2005 vurderer, at T.H.'s gener fra lænderyggen - på baggrund af de objektive fund ikke medfører en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst halvdelen i ethvert erhverv, idet hun skulle kunne varetage et ikke rygbelastende arbejde med passende skånehensyn. Dette kunne f eks. være et receptionistjob eller andet kontorarbejde,

- at visitering til fleksjob ikke i sig selv dokumenterer, at erhvervsevnen er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert erhverv af helbredsmæssige årsager, idet bevillingen af fleksjob er baseret på, hvad den enkelte person kan magte i det konkrete fleksjob og altså ikke i alle erhverv,

- at det i Industriens Pension er afgørende for dækningsforpligtelsen, at erhvervsevnetabet er lægeligt dokumenteret, jf. kendelse 63.669,

- at der ikke er tale om et lægeligt dokumenteret varigt erhvervsevnetab på halvdelen i alle erhverv, hvilket understøttes af at overlæge B.N.M. skønner et varigt erhvervsevnetab med mindst halvdelen i ethvert for T.H. tilgængeligt erhverv."

I speciallægeerklæringen af 15/2 2005 hedder det i konklusionen bl.a.:

"Ved den objektive undersøgelse, ses tegn på ryglidelse i form af abnorme rygkrumninger, bevægeindskrænkning med bevægesmerter, men intet tydende på rodtryk eller anden operativ tilgængelig ryglidelse. Rygskånende adfærd. Muskulær ømhed omkring højre hofte, hvor der er let bevægeindskrænkning i forhold til venstre. Røntgenundersøgelse viser slidgigtforandringer, men også medfødt anomali i form af kileform af hvirvlerne (Mb. Scheurmann).

For højre knæs vedkommende påvises lettere bevægeindskrænkning, let kraftnedsættelse, og diffus ømhed, men intet tydende på aktuel behandlingskrævende højresidig knælidelse.

Der er for så vidt fundet overensstemmelse mellem patientens klager og de objektive fund, der tolkes som værende udløst af de ved billeddiagnostiske undersøgelser påviste slidgigtforandringer i bryst- lænderyggen, samt følgerne efter meniskoperationen og kapselirritationen i højre knæ.

Der er mén jævnfør ovenstående.

Prognostisk må man påregne en yderligere slidgigtudvikling i lænden og som følge af meniskfjernelsen tillige i højre knæ. Tilstanden må karakteriseres som værende medicinsk stationær, idet der ikke er planlagt yderligere undersøgelser eller behandlinger af hverken bryst- lænderyggen eller højre knæ. Behandlingsmulighederne udtømte. Man skal derfor anbefale, at sagen afsluttes.

Med baggrund i de beskrevne symptomer og objektive fund, vil man ikke vurdere, at patienten er i stand til at gennemføre en relevant omskoling eller revalidering, idet hun kun kan sidde, gå og stå kortvarigt, og har daglige smerter i lænd, højre hofte og

højre knæ. Med henvisning til den beskrevne smerteoplevelse, og heraf betingede indtagelse af smertelindrende medicin, samt de objektive fund, er det min opfattelse, at patienten ikke vil være i stand til at genoptage sin hidtidige eller tilsvarende erhverv på normale arbejdsvilkår. Med samme argumentation vil man vurdere i generelt erhverv, ligeledes skønne, at der foreligger et varigt skånebehov for så vidt angår lænderyggen og højre knæled, således at hun bør undgå rygbelastende arbejdsstillinger, løfte- bæreopgaver, og have mulighed for at skifte mellem gående, stående og liggende stillinger, samt begrænset færden på trapper og stiger. Man vil skønne, at hendes erhvervsevne, af helbredsmæssige årsager, er varigt nedsat med mindst 1/2 i ethvert for hende tilgængeligt erhverv.

Patienten har været uarbejdsdygtig siden d. 28.05.03, og er med virkning d. 16.03.04 visiteret til flexjob, men har ikke været i stand til at kunne blive anvist til sådant, hvorfor førtidspension overvejes."

Selskabets lægekonsulent har i notat af 21/3 2005 bl.a. anført:

"Medlemmet har problemer fra lænderyg og problemer fra højre knæ.

Vedrørende det højre knæ, er der foretaget kikkertoperation i august 2003, hvor der er fjernet en menisklæsion, det fremgår tydeligt af operationsbeskrivelsen, at der ikke var nogen som helst tegn til slidgigt i knæet eller andre degenerative forandringer.

Der var lidt irriteret slimhinde, hvilket er ret normalt når man har en menisklæsion.

Det er fuldstændig uden betydning.

Det skal selvfølgelig også nævnes, at der er foretaget røntgenundersøgelse af knæet, og det også er normalt.

Ved den objektive undersøgelse hos speciallæge kunne knæet strække helt ud og det kunne bøje til 120 grader, der var ingen væskeansamling og i øvrigt skal det bemærkes at der var øget muskelfylde på højre lår sammenlignet med venstre.

Der er således absolut ingen indikationer for at medlemmet skulle fejle noget med sit højre knæ, som på nogen måde påvirkede erhvervsevnen.

Det er muligt at medlemmet har smerter i knæet, men i og med at de omtalte undersøgelser var upåfaldende, er det altså ikke noget der kan tillægges den helt store betydning.

Vedrørende lænderyggen har medlemmet smerter som er funktionsrelaterede.

Der kan også optræde smerter i hvile.

Ved den objektive undersøgelse hos speciallægen er der nedsat bevægelighed i moderat grad.

Der var ikke noget der tydede på affektion svarende til nerverødderne.

…

Den eneste erhvervsbegrænsende lidelse medlemmet således har må være lænderyggen. Speciallægen skriver i sin konklusion, at der er overensstemmelse mellem medlemmets klager og de objektive fund, der tolkes som værende udløst af de lidt billeddiagnostiske undersøgelser, påvist til slidgigtsforandringer i bryst og lænderyg samt følgerne efter meniskoperation og kapselirritation i det højre knæ.

Det er muligt, at det passer nogenlunde for ryggens vedkommende, men for det højre knæs vedkommende, mener jeg ikke at der er en sådan overensstemmelse, jeg mener derimod at der er diskrepans mellem medlemmets symptomer og det der kan påvises ved de omtalte undersøgelser. Speciallægen skriver i sin konklusion, at medlemmets erhvervsevne er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert for hende tilgængeligt erhverv.

Ser vi på ethvert erhverv, mener jeg ikke at erhvervsevnen er nedsat med 50 % på grund af ryggen. Jeg mener, at medlemmet skulle kunne varetage et ikke rygbelastende arbejde med passende skånehensyn."

Af den i sagen vedlagte medlemspjece fremgår bl.a.:

"Skadestidspunktet er det tidspunkt, hvor det er lægeligt dokumenteret, at nedsættelsen af erhvervsevnen er varig, og helbredstilstanden ikke kan forventes at blive bedre.

…

Det er Industriens Pension, der fastsætter skadestidspunktet, som er det tidspunkt, hvor det er lægeligt dokumenteret, at nedsættelsen af erhvervsevnen er varig, og helbredstilstanden ikke kan forventes at blive bedre."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 8 Invalidesum**

Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne. Det tidspunkt, hvor erhvervsevnen anses for varigt nedsat, er, når det er lægeligt dokumenteret, at erhvervsevnenedsættelsen er varig og helbredstilstanden ikke kan forventes at blive bedre (skadestidspunktet).

Stk. 2

Forringelsen af erhvervsevnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til den pågældendes helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter sin gennemgang af sagen, at klageren ikke har dokumenteret, at hendes generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 50 %. Nævnet er i øvrigt enig med selskabet i, at sådant erhvervsevnetab skal være dokumenteret, inden den bidragsfri dækning ophører, dvs. den 31/5 2005.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand